

انتخاب طول Block در LMS

در 1981 Clark et al. پیشنهاد دادند که $L = M$ انتخاب شود.

اگر $L > M$: مابقت اضافه انجام می‌دهد، چون تخمین بردار گراوین (محدود نمونه) اطلاعات بیشتر از خود فیلتر استاندارد می‌کند.
 اگر $L < M$: برخی از tap weights تلف می‌شوند. (به نظر من صحیح نیست).

به نظر من:

$L > M$: مابقت اضافه. دلیل ندارد بیشتر صبر کنیم. همه ضرایب ورودی خود را در آن داده‌اند.

$L < M$: اطلاعات کافی را w نمی‌دهند. جمع چند قطعات.
 به نظر من یک دلیل این است که باید با استفاده از FFT است.

Fast LMS Algorithm یا FBLMS

در آنگویتم Block LMS، در کانولوشن ورودی دارد.

① کانولوشن قطب‌ساز فریبی از روی ورودی: $y(kL+i) = \hat{w}^T(k) u(kL+i) = \sum_{q=0}^{M-1} \hat{w}_q(k) u(kL+i-q)$
 (مستند 45 جعقی)

② در ماب هبگی u و e که در واقع نوعی کانولوشن برعکس است (reverse conv):

$\phi(k) = \sum_{i=0}^{L-1} u(kL+i) e(kL+i) \Rightarrow \phi_z(k) = \sum_{i=0}^{L-1} u(kM+i-z) e(kM+i)$
 (z = 0, 1, ..., M-1)

می‌تواند از این کانولوشن با استفاده از DFT و روش ماب سریع کانولوشن با استفاده از FFT و روش

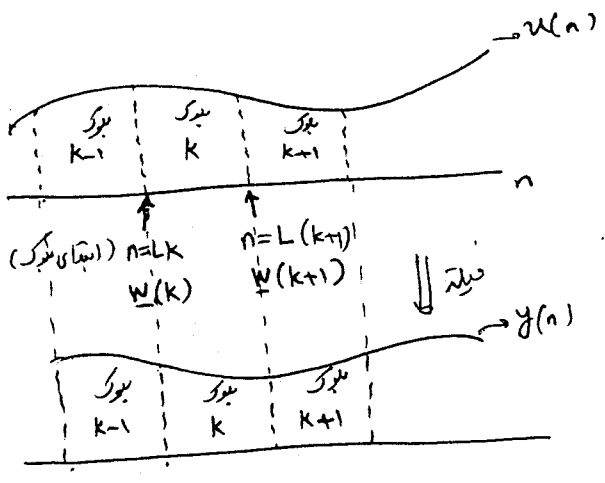
Fast LMS algorithm ← overlap-save (Clark et al, 1980; Ferrara, 1980)

← overlap-add ← overlap-save 50% ← overlap-add ← overlap-save
 ← clark گفته شده که
 ← در اینجا) ولی در حالت

مراحل تبدیل BLMS به FBLMS :

در قدم اول BLMS را در حوزه فرکانس پیاده سازی می کنیم. به این ترتیب که کانولوشن های هر بلوک را از ابتدا استفاده از Block Convolution و الگوریتم overlap-save پیاده سازی می کنیم.

BLMS :

در انتهای هر بلوک $\underline{w}(k)$ update می شود.
 در کل بلوک y از صفر کردن u با همان \underline{w} آفریبت می آید.
 $KL \leq n \leq KL+L-1$
 برای کل بلوک k ام داریم:

$$y(n) = \hat{\underline{w}}(k)^H \underline{u}(n) \quad KL \leq n \leq KL+L-1$$

$$y(KL+i) = \hat{\underline{w}}(k)^H \underline{u}(KL+i), \quad 0 \leq i \leq L-1$$

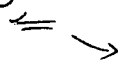
توجه: ← برای حالت نمونه های ابتدایی y در هر بلوک (مثلاً $i=0$) به مقدار u قبل از این بلوک احتیاج داریم. هیچ تقریبی زده نمی شود و از همان مقدار واقعی استفاده می شود. به عبارتی نباید به اشتباه تصور شود

که مقدار u در بلوک k ام برای تعیین خروجی بلوک k ام کافی است. برای $L=M$ ، ما تقریباً به تمام بلوک $(k-1)$ ام ورودی نیاز داریم (به عبارت دقیقتر $M-1$ نمونه آخر بلوک $(k-1)$ ام ورودی هم نیاز داریم) ← این نکته باید در پیاده سازی Block Convolution مورد توجه قرار گیرد. اما جالب است که اگر بلوک های Block Convolution را به طول $2M$ ($L=M$) در نظر بگیریم و از 50% overlap استفاده کنیم همه چیز به طور خودکار درست می شود.

دوران $(2M)$ تقطه ای

← یعنی بلوک k ام در $(k-1)$ ام ورودی را کانولوشن می کند با \underline{w} که در این نقطه اول را در دوری داریم.

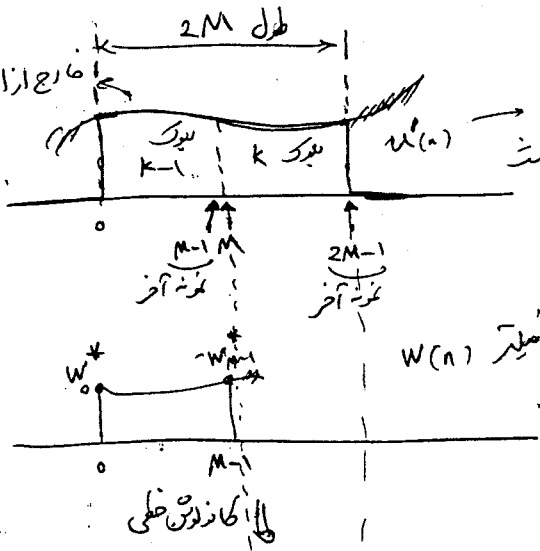
آنچه بدست می آید همان $y(n)$ در بلوک k ام است. دلیل:

← ابتدا کانولوشن معمولی (اصولی) اینها را در نظر بگیرید:

۳

فایده از این موردده ضروری است

دستور $u(n)$ که خارج از این دو بلوک هنر شده است

کانولوشن خطی این بلوک از دستاورد به طول $M+2M-1=3M-1$

نکته مهم: دقت شود که بلوک M تایی

اول خروجی $y(n)$ ، خروجی صحیح نیست، چون $u(n)$ نمی هستند (مربوط به بلوک $k-2$)

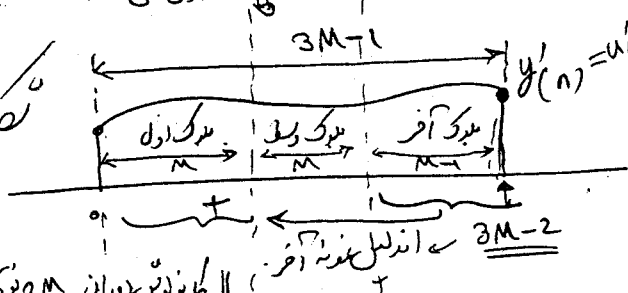
که صفر فرض شده اند. به همین دلیل نیز بلوک آخر خروجی (طول $M-1$) نیز ~~صحیح~~

برای خروجی صحیح نیست

(اعداد آن چرت و پرت است).

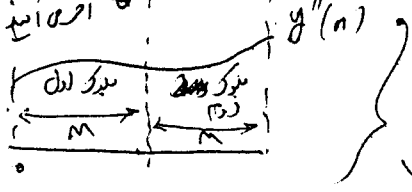
تنها بلوک وسط، خروجی صحیح است که همان بلوک k ام خروجی است که به دنبال آن هستیم.

شکل (a)

کانولوشن دوران $2M$ نقطه ای. سینکل $2M$ تا $2M$ تا دم روشن پیچیده می شود. $M-1$ نمونه آخر است و بلوک اول را کاملاً فریب می کشد. $M-1$ نمونه آخر را فریب می کشد.

شکل (b)

با انجام کانولوشن دوران $M-1$ نمونه آخر (بلوک آخر) شکل (b)، $M-1$ نمونه اول (تقریباً کل بلوک اول) جمع می شوند. اما بلوک وسط (بلوک دوم) که همان میزبان است که ما به دنبال آن هستیم دست نخورده باقی می ماند.

برای مابقی بلوک k ام خروجی می توان سینکل بلوک $(k-1)$ تا (k) ام $(2M)$ نقطه ای را با فیلتر (M) نقطه ای کانولوشن دورانی کرد (مثلاً با DFT) و پس نصف اول را دور انداخت.

نکته: همانطور که از شکل فوق بدین است، اگر بجای DFT ای $2M$ نقطه ای، DFT ای $M-1$ نقطه ای می گرفتیم و بجای کل بلوک $(k-1)$ ام از $M-1$ نمونه آخر ~~بلوک~~ آن استفاده می کردیم، باز هم میزبان دست نخورده در واقع در فرهنگ بردی همین کار را کرده است (ما نمی کنیم!)

$$u(k) = \begin{bmatrix} u_A(k) \\ u_B(k) \end{bmatrix} \quad u(k) = \text{FFT} \{ u_A(k) \} \quad u(k) = \text{FFT} \{ u_B(k) \}$$

بنابراین پیاده سازی سریع کارتون زیر (با بهای کوچک k ام فرجه):

$$y(kL+i) = \hat{W}^H(k) \underline{u}(kL+i) \quad (i \leq L-1)$$

$\underline{u}'(k) = \begin{bmatrix} u_B(k-1) \\ \vdots \\ u_B(k) \end{bmatrix}$ (از این نظر)
 $L=M$
 $\underline{u}'(k) = \begin{bmatrix} u(kL-L) \\ u(kL-L+1) \\ \vdots \\ u(kL-1) \\ u(kL) \\ u(kL+1) \\ \vdots \\ u(kL+L-1) \end{bmatrix}$ (بهره $k-1$ ام / بهره k ام)
 صعودت زیر می شود: $(L=M)$
 $\underline{U}(k) = \text{FFT} \{ \underline{u}'(k) \}$ (از این نظر)
 به نظر می آید

این k درکت \hat{W} و \hat{W}^H و \hat{W}
 نیست چون در هر دو آن کسری را
 بهای دیسای حساسیت نسبت در دهانه

$$\underline{W}(k) = \text{FFT} \left\{ \begin{bmatrix} \underline{W}^*(k) \\ \underline{0}_{M \times 1} \end{bmatrix} \right\}$$

\underline{W} زیر نوشته شده یعنی فرجه مکانی

$$\underline{y}_B(k) = \text{The last } M \text{ elements of } \text{IFFT} \{ \underline{U}(k) \odot \underline{W}(k) \}$$

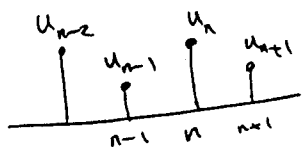
که ضرب عنصر به عنصر

توجه مهم: منظور از (زنگ) آن است که در کنار بردارای فوق نوشته شده است و

چون می خواهیم بردار \underline{u} را ضرب نقطه به نقطه بکنیم باید آن را در یک جهت تشکیل دهیم.

$\underline{w}(n) = \begin{bmatrix} w_0 \\ w_1 \\ \vdots \\ w_{M-1} \end{bmatrix}$ (تولید کرده در n)
 از این نظر
 زنگ

وقتی $\underline{u}(n)$ را در ابتدای درس تولید کردیم عناصر آنرا برعکس زمان

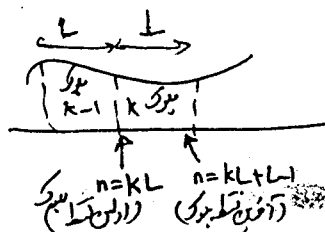
$$\underline{u}(n) = \begin{bmatrix} u(n) \\ u(n-1) \\ \vdots \\ u(n-M+1) \end{bmatrix}$$

وقت
 از این نظر
 زنگ

اینکار برای کارتون زیری خوب بود و با یک ضرب انجام می شد $\hat{W}^H \cdot \underline{u}(n)$

اما حالا می خواهیم در حوزه فرکانس نمونه را به ترتیب در هم ضرب کنیم پس بهای k ام را (چه در ورودی)

و چه در خروجی) ضعیف تر می کنیم:

$$\underline{u}_B(k) = \begin{bmatrix} u(kL) \\ u(kL+1) \\ \vdots \\ u(kL+L-1) \end{bmatrix}$$

از این نظر
 زنگ

5

$\Rightarrow \underline{y}_B(k) = \text{Last } M \text{ elements of IFFT} \{ \underline{U}_B(k) \otimes \underline{W}(k) \}$

به همین دلیل در ابتدا منتهی از ضمیمه‌های استفاده شده $\underline{u}_B(k) = \begin{bmatrix} \underline{u}_B(k-1) \\ \underline{u}_B(k) \end{bmatrix}$ از پیش نگاه
 به این است که در $\underline{u}_B(k)$ (که در $\underline{u}_B(k-1)$ قرار دارد) $\underline{u}_B(k)$ قرار داده شده است. $\underline{u}_B(k)$ و $\underline{u}_B(k-1)$ توابعی که با هم \otimes می‌شوند $\underline{W}(k)$ و $\underline{U}_B(k)$ هستند.
 ← ما به سربس کانولوشن (همگنی) دوم می‌رویم که در BLMs: $(L=M)$ $\underline{y}_B(k)$ خروجی k ام از قبل می‌باشد.

$$\underline{\phi}(k) = \sum_{i=0}^{L-1} \underline{u}_B(kL+i) * e(kL+i)$$

 $e = y - d$

در اینجا هم مثل قبل به دیسای در دردی بزرگ $(k-1)$ ام اصلاح داریم. $\underline{\phi}$ بزرگ در راست که هر کدام از عناصر آن مثل
 کانولوشن $u(n)$ با $e(-n)$ است. می‌توانیم به قبل استقلال کرد و دید که رابطه فوق بصورت سربس
 با DFT در $2M$ نقطه‌ای بصورت زیر قابل پیاده‌سازی است (فقط بجای دور در محاسبه بزرگ اول فریبی، بزرگ دوم
 بجای آنکه $2M$ نقطه‌ای در w در ابتدا e می‌باشد)

دور ریخته می‌شود: $\underline{u}'(k) = \begin{bmatrix} \underline{u}_B(k-1) \\ \underline{u}_B(k) \end{bmatrix}_{2M \times 1}$ $\underline{U}(k) = \text{FFT} \{ \underline{u}'(k) \}$

$$= \begin{bmatrix} \underline{u}(kL-L) \\ \underline{u}(kL-1) \\ \underline{u}(kL) \\ \underline{u}(kL+L-1) \end{bmatrix}_{2M \times 1}$$

$$\underline{e}(k) = \underline{e}_B(k) = \begin{bmatrix} e(kL) \\ e(kL+1) \\ \vdots \\ e(kL+L-1) \end{bmatrix}_{2M \times 1}$$

$$= \begin{bmatrix} y(kL) - d(kL) \\ \vdots \\ y(kL+L-1) - d(kL+L-1) \end{bmatrix}_{2M \times 1}$$

$$\underline{e}(k) = \underline{y}_B(k) - \underline{d}_B(k)$$

$$\underline{E}(k) = \text{FFT} \left\{ \begin{bmatrix} \underline{0}_{M \times 1} \\ \underline{e}^*(k) \end{bmatrix} \right\}$$

$\Rightarrow \underline{\phi}(k) = \text{First } M \text{ elements of IFFT} \{ \underline{U}^*(k) \otimes \underline{E}(k) \}$

بنابراین نسخه اول (از تغییر هم) اکنون هم FBLMS همین بدست می‌آید: version 0.1 (!)

step 1: کلمه فریبی

$$\underline{u}'(k) = \begin{bmatrix} \text{بزرگ } k-1 \text{ دوری} \\ \text{بزرگ } k \text{ دوری} \end{bmatrix}_{2M \times 1}$$

 $\underline{U}_B(k) = \text{FFT} \{ \underline{u}'(k) \}$, $\underline{W}(k) = \text{FFT} \left\{ \begin{bmatrix} \underline{w}(k) \\ \underline{0}_{M \times 1} \end{bmatrix} \right\}$

$$\Rightarrow \underline{y}_B(k) = \text{Last } M \text{ elements of IFFT} \{ \underline{W}(k) \otimes \underline{U}_B(k) \}$$

step 2: محاسبه خطا

$$\underline{e}(k) = \underline{d}_B(k) - \underline{y}_B(k)$$
, $\underline{E}(k) = \text{FFT} \left\{ \begin{bmatrix} \underline{0}_{M \times 1} \\ \underline{e}^*(k) \end{bmatrix} \right\}$

step 3: تخمین ضرایب

$$\underline{\phi}(k) = \text{First } M \text{ elements of IFFT} \{ \underline{U}^*(k) \otimes \underline{E}(k) \}$$

step 4: Filter Update:

$$\underline{w}(k+1) = \underline{w}(k) + \mu \underline{\phi}(k)$$
 → update فیلتر از هر زمان انجام می‌شود

توجه: در کتاب فرهنگ
 بعضی اجناس استفاده از خروجی
 بزرگ برای DFT، DFT
 برابر \otimes با \otimes
 نشان داده شده، یعنی از اندین
 F استفاده شده که در نظر
 ما در ابتدا می‌آید مطابق
 بعد از این است!
 این باز بیان می‌شود

نسخه دوم FBLMS (اصلاح نسخه اول، هنوز نسخه نهایی نیست):

در نسخه‌های قبلی که بهت آوردم، ملاحظه می‌شود که تنها جایی که فیلتر استفاده شد در step 1 (مالیب خردی) بود که فرایب DFT آن استفاده شد. پس لازم نیست که فیلتر را در حوزه زمان حساب کنیم (step 4) و بجای آن مستقیماً فیلتر را در حوزه فرکانس update می‌کنیم. یعنی step 4 را بصورت زیر تغییر می‌دهیم:

از طریق رابطه step 4 نسخه قبل DFT $2M$ نقطای بدیم $\Rightarrow \underline{W}(k+1) = \underline{W}(k) + \mu \text{FFT} \left\{ \begin{bmatrix} \Phi(k) \\ \Phi_{M \times 1} \end{bmatrix} \right\}$

پس نسخه جدید (دوم FBLMS) چنین می‌شود:

Step 1: مالیب خردی

$$\underline{u}'(k) = \begin{bmatrix} \text{بلاک } k-1 \\ \text{بلاک } k \end{bmatrix} \xrightarrow{\text{از زمان به فرکانس}} = \begin{bmatrix} u(kL-L) \\ \vdots \\ u(kL-1) \\ u(kL) \\ \vdots \\ u(kL+L-1) \end{bmatrix}, \quad \underline{U}(k) = \text{FFT} \{ \underline{u}'(k) \}$$

$$\underline{W}(k) = \text{FFT} \left\{ \begin{bmatrix} \underline{w}(k) \\ \Phi_{M \times 1} \end{bmatrix} \right\}$$

$\Rightarrow \underline{y}_B(k) \xrightarrow{\text{از زمان به فرکانس}} = \text{Last } M \text{ element of } \text{IFFT} \{ \underline{D}_1(k) \otimes \underline{W}(k) \}$

Step 2: محاسبه خطا

$$\underline{e}(k) = \underline{d}_B(k) - \underline{y}_B(k), \quad \underline{E}(k) = \text{FFT} \left\{ \begin{bmatrix} \Phi_{M \times 1} \\ \underline{e}^*(k) \end{bmatrix} \right\}$$

Step 3: تخمین فرکانس

$$\underline{\Phi}(k) = \text{First } M \text{ elements of } \text{IFFT} \{ \underline{U}^*(k) \otimes \underline{E}(k) \}$$

$$\underline{\Phi}(k) = \text{FFT} \left\{ \begin{bmatrix} \underline{\Phi}(k) \\ \Phi_{M \times 1} \end{bmatrix} \right\}$$

Step 4: Filter Update:

$$\underline{W}(k+1) = \underline{W}(k) + \mu \text{FFT} \left\{ \begin{bmatrix} \Phi(k) \\ \Phi_{M \times 1} \end{bmatrix} \right\} \rightarrow \text{update در حوزه فرکانس}$$

این نسخه همانی است که بلوک دیگر در ام آن در شکل 10.2 - Haykin (3rd Ed.) 454 کپی شده است. صفا این شکل نگاه شود.

نسخه سوم FBLMS (اصلاح نسخه دوم) - باز هم اصلاح خواهد شد.

مقدارهای قدمی (۳) و (۴) را ضمن تغییر هم : به قدم (۳) بیان چشم نگاه کنیم محدودیتی روی گزاردان می گذارد،
(به این ترتیب که M نمونه آخر IFFT آن باید صفر باشند). می توانیم این محدودیت را روی خودمان بگذاریم.

به این ترتیب step 3, step 4 ضمن یک شوند:

step 1 -> صفر قبل
step 2 -> constraint

Step 3: Filter Update

$$\underline{W}(k+1) = \underline{W}(k) + \mu \underline{U}^*(k) \odot \underline{E}(k)$$

Step 4: Filter (Tap-Weights) constraint

$$\underline{W}(k+1) = \text{FFT} \left\{ \begin{array}{l} \text{First Elements of IFFT } \underline{W}(k+1) \\ \odot_{M \times 1} \end{array} \right\}$$

نسخه سوم

version 1 (۱) - اصلاح اولیست - version 0.3

نسخه نهمی FBLMS

آنگونه FBLMS تا اینجا هیچ ضرورتی بجز یک پیاده سازی سریع برای BLMS. یعنی خود به دستگیر کردن آن
واقعاً با BLMS یکی هستند و هیچ برتری ای (یا اصولاً تفاوتی) از نظر سرعت همگامی دستگیر فزونی و ملل
و... با BLMS ندارد. (بسیار با LMS، LMS - LMS).
تفاوت اصلی آن با LMS عادی آنست که حجم محاسبات آن کمتر است.

محاسبه محاسبات حجم محاسبات کمتر است و اینها در واقع محاسبات را
مطالب مربوط به حجم محاسبات که در همین بیان شده مال اینجاست.

در اینجا می خواهیم که اصلاح اولی در آنگونه انجام دهیم که به قیمت افزایش حجم محاسبات، سرعت همگامی آنرا
حتی زیادتر کنیم.

اصولاً که انجام می دهیم در Step 3 آنگونه بالا (نسخه سوم) است. موقتاً Step 4 را از بین می بردیم، مثل اینست
که هر کدام از مراتب DFT (مقدار W(k)) یک LMS جداگانه دارند، پس لازم نیست که M هم آنها یکی باشند.
در واقع در هر کدام اگر انرژی دستگیر در یکی از باندها کمتر است M مساعده می تواند برای آنرا

9

سرعت همگرایی بیشتر کند و برعکس. در نتیجه بجای آنکه μ هر را صدی بگیریم، در باند نام
 (برای ضرب DFT نام) آنرا برابر $\mu_i = \frac{\mu_0}{P_i}$ میگیریم که در آن P_i انرژی مؤلفه نام
 $U(k)$ است $(P_i = E\{|U_i(k)|^2\})$ و ضریب تخمین زده می شود:

$$P_i(k) = \delta P_i(k-1) + (1-\delta) |U_i(k)|^2, \quad 0 < \delta < 1$$

که عددی نزدیک به 1.

در مثل اینست که در باند نام، بجای LMS از فرقی MNLMS استفاده کرده باشیم.

با این حال طوری که هم در آن نگاه کرد. در LMS معمولی هر ضریب فیلتر در هر گامی از نموداری مختلف
 تأثیر دارد. μ را باید طوری انتخاب کنیم که همه مودها همگرا شوند $(\frac{2}{\lambda} < \mu < 0.2)$. پس برای آن مودی که
 λ بزرگتر دارد، همبوری μ کوچکتر انتخاب کنیم، در نتیجه مود با λ کوچک همگرایی اش کند شود (یعنی دریم)

که eigenvalue spread بالا یا همگس زیاد بین مؤلفه ها، همگرایی LMS را کند می کند. اما در اینجا مجبور
 نیستیم که μ را صدی بگیریم. در واقع مثل اینست که مودهای مختلف در حوزه فرکانس از هم جدا می شوند
 و هر ضریب $W(k)$ تنها مؤثر همگرایی یک مود است. در واقع $\lambda_i = \frac{S(\omega_i) |Q(\omega_i)|^2}{|Q(\omega_i)|^4}$ ، λ_i تقریباً

انرژی سکنال در باند فرکانسی نام ~~مؤلفه ها~~ را نشان می دهد (البته اینطوری M باند میشود
 نه $2M$ باند) حرف تقویمی است. و نیز مالیزه کردن μ با عکس توان تقریباً مثل اینست که از
 $\mu_i = \frac{\mu_0}{\lambda_i}$ استفاده کرده باشیم و همه مودها را سریع همگرا کنیم. نگاه دیگر اینست که اینکار همیشه

سکنال در حوزه فرکانسی را مالیزه می کند بطوریکه $S(\omega)$ کمینوافت کند، یعنی $\frac{S_{max}}{S_{min}}$ و در نتیجه $\frac{\lambda_{max}}{\lambda_{min}}$
 کم شود (eigenvalue spread کمتر) و در نتیجه سرعت همگرایی بالاتر رود. (یعنی همبندی بیشتر مودها
 می شوند)

در نتیجه الگوریتم نامی FBLMS طبق ضریب بدست می آید.

نسبت LMS معمولی، این الگوریتم هم همگرایی سریعتر دارد و هم حجم محاسبات کمتر.

عیب آن نسبت به LMS این است که تأثیر در محاسبه فرقی است (به اندازه یک بزرگ تأثیر دارد). یک بزرگ
 دنیا جمع می شود پس همه فرقی همزمان تکرار می شود. عیب دوم که فصل مهم نیست پیچیدگی بیشتر در پیاده سازی
 الگوریتم است.

فيلتر FBLMS

L=M

20/3/2019

Inputs: - Tap-weight vector: $\underline{W}(k)$

- signal power estimates: $P_i(k)$

- Extended input vector: $\underline{u}'(k) = \begin{bmatrix} u(kL-L) \\ u(kL-1) \\ u(kL) \\ u(kL+L-1) \end{bmatrix}$ k $\begin{matrix} \text{نقطة} \\ \text{نقطة} \end{matrix}$

- Extended desired output vector: $\underline{d}_B(k) = \begin{bmatrix} d(kL) \\ d(kL+1) \\ d(kL+L-1) \end{bmatrix}$

Outputs: - Filter output: $\underline{y}_B(k) = \begin{bmatrix} y(kL) \\ y(kL+1) \\ \vdots \\ y(kL+L-1) \end{bmatrix}$

Step 1: Filtering (دفعه)

$$\underline{U}(k) = \text{FFT} \{ \underline{u}'(k) \}$$

$$\underline{y}_B(k) = \text{Last } M \text{ elements of } \text{IFFT} \{ \underline{U}(k) \odot \underline{W}(k) \}$$

Step 2: Error Estimation

$$\underline{e}_B(k) = \underline{d}_B(k) - \underline{y}_B(k)$$

Step 3: step normalization

for $i=0$ to $2M-1$

$$P_i(k) = \delta P_i(k-1) + (1-\delta) \frac{|U_i(k)|^2}{|U_i(k)|^2}$$

$$M_i(k) = \frac{P_0}{P_i(k)}$$

end

$$\underline{M}(k) = \begin{bmatrix} M_0(k) \\ \vdots \\ M_{2M-1}(k) \end{bmatrix}$$

Step 4: Tap-Weight (Filter) Adaptation

$$\underline{E}(k) = \text{FFT} \left\{ \begin{bmatrix} \underline{0}_{M \times 1} \\ \underline{e}_B^*(k) \end{bmatrix} \right\}$$

$$\underline{W}(k+1) = \underline{W}(k) + \underline{M}(k) \odot \underline{U}(k) \odot \underline{E}(k)$$

Step 5: Tap-weight Constraint

$$\underline{W}(k+1) = \text{FFT} \left\{ \begin{bmatrix} \text{First } M \text{ elements of } \text{IFFT}(\underline{W}(k+1)) \\ \underline{0}_{M \times 1} \end{bmatrix} \right\}$$

نوع: در فرکانس بروی صورت $W_F(k)$ برابر با M بزرگ را برابر با M بزرگ داشته و M بزرگ را برابر با M بزرگ داشته و M بزرگ را برابر با M بزرگ داشته. $W_F(k)$ M بزرگ را برابر با M بزرگ داشته. $W_F(k)$ M بزرگ را برابر با M بزرگ داشته.

Step 4 :

$$e_F(k) = \text{FFT} \left\{ \begin{bmatrix} \phi_{M \times 1} \\ e_B^*(k) \end{bmatrix} \right\}$$

$$W_F(k+1) = W_F(k) + \mu(k) \odot u_F^*(k) \odot e_F(k)$$

Step 5 :

$$W_F(k) = \text{FFT} \left\{ \begin{bmatrix} \text{First } M \text{ ele. of IFFT}(W_F(k+1)) \\ \phi_{M \times 1} \end{bmatrix} \right\}$$

که این مقدار کمترین خطا را میسر می‌دهد. M بزرگ را برابر با M بزرگ داشته.

نکته: بنظر می‌رسد که اگر تعداد بزرگ M بزرگ را برابر با M بزرگ داشته و M بزرگ را برابر با M بزرگ داشته. M بزرگ را برابر با M بزرگ داشته.

آنکه نسخه دوم FBLMS را اصلاح کنیم، نسخه دوم را اصلاح کنیم:

$$\phi(k) = \text{First } M \text{ ele. of IFFT} \{ u_F^*(k) \odot e_F(k) \}$$

$$\phi_F(k) = \text{FFT} \left\{ \begin{bmatrix} \phi(k) \\ \phi_{M \times 1} \end{bmatrix} \right\}$$

$$W_F(k+1) = W_F(k) + \mu(k) \odot \phi_F(k)$$

و فرقی هیچ جا (در هیچ مرحله) پیدا نمی‌شود. M بزرگ را برابر با M بزرگ داشته.

Unconstrained FBLMS

نکته: آنکه بلور کلی از step 5 آنوریم منتهی به نظر کنیم! در نتیجه از FFT (و IFFT) بزرگ

دو تا از این ورودی‌ها را حذف است که آنوریم بازم هم می‌آید (Mansour & Gray 1982) البته این کار

برای M بزرگ (یعنی نسخه دوم FBLMS) کرده اند و در آنجا هم تنها برای همین حالت گفته شده است. این این

مطلب به دست می‌آید و نسخه دوم مستقل شود و قبل از نسخه دوم

به جای $\phi(k)$ آنکه کانفرین فعلی بوده، کانفرین دورانی است. اثر آن زیاد شدن misadjustment

در (مکانیسمات به قیمت ازایش کم) (De and Th 1988) گفته شده که برای رسیدن به

در Haykin انتقال از صفر صریح (از جمله Shynk 92) گفته شده که چنین کاری ممکن است بدست آید که آنوریم

فیلتر و نیز میل نکند. فقط اگر صریحاً ذکر کرده است که